

Sygn. akt IV CSK 435/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku [...] P. Spółki z o.o. w T.
przy uczestnictwie Z. K., B. K., K. Z. K. i G. D. K.
o pozbawienie prawa prowadzenia działalności gospodarczej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania K. Z. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 14 stycznia 2013 r., sygn. akt VI Ga [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestnika K. Z. K. na rzecz wnioskodawcy
kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uczestnik K. K. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w T. z dnia 14 stycznia 2013 r., oddalającego apelacje uczestników K. Z. K., Z. K., B. K. oraz G. D. K. od postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 22 października 2012 r. Postanowieniem tym Sąd Rejonowy, po rozpoznaniu sprawy z wniosku [...] P. sp. z o.o. w T. przy uczestnictwie Z. K., B. K., K. K. i G. K. postanowił pozbawić wszystkich uczestników na okres 3 lat prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu. Sąd ustalił, że uczestnicy, wchodzący od początku w skład zarządu [...] X. [...] spółki z o.o. w T., nie zgłosili we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości zarządzanego przez siebie podmiotu mimo, że od początku 2009 r. pojawiły się problemy w zakresie jego rentowności, które nasiliły się na przełomie 2009 i 2010 r. Ich źródłem były niesprzyjające warunki pogodowe prowadzące do zmniejszenia sprzedaży napojów i niewykonaniem zobowiązań w zakresie zamówień wobec kontrahentów. Próby ograniczenia kosztów podjęte przez uczestników były niewystarczające. Pożyczona kwota 400.000 zł umożliwiła tylko częściowe zaspokojenie wierzycieli. W dniu 20 maja 2010 r. zarząd spółki złożył wniosek o ogłoszenie upadłości z opcją zawarcia układu, zmodyfikowany następnie na wniosek o ogłoszenie upadłości z opcją likwidacji majątku. Postanowieniem z dnia 5 października 2010 r. Sąd Rejonowy w T. ogłosił upadłość [...] X. [...] spółka z o.o. w T. obejmującą likwidację majątku. Wnioskodawca jest wierzycielem upadłej, jego wierzytelność została uznana na liście wierzytelności. W dniu ogłoszenia upadłości aktywność [...] X. [...] spółka z o.o. w T. była wygaszona. Do tej pory większość z listy 95 wierzycieli nie została zaspokojona, a uznane przez syndyka należności przekroczyły łącznie kwotę 9.000.000 zł. Według szacunków syndyka dla wierzycieli niezabezpieczonych hipotecznie pozostanie kwota 400-500 tysięcy złotych, wierzyciele należący do II kategorii zostaną zaspokojeni w 70-80 %, pozostali wierzyciele, nie posiadający zabezpieczeń rzeczowych, nie zostaną zaspokojeni. W sumie niezabezpieczone wierzytelności ujęte na liście wierzytelności wynoszą

około 8.600.000 zł i nie zostaną one zaspokojone w postępowaniu upadłościowym. Sąd Rejonowy ocenił, iż została spełniona przesłanka przekroczenia terminu do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Podejmowane przez uczestników postępowania próby redukcji kosztów zostały uwzględnione przez Sąd przy wymiarze orzekanego zakazu, podobnie jak okoliczność, że stan niewypłacalności zaistniał na przełomie 2009 i 2010 r.; zatem opóźnienie w złożeniu wniosku nie było rażąco przeterminowane. Uczestnicy zostali pozbawieni prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia określonych funkcji na okres minimalny trzech lat.

Rozpoznający apelację uczestników Sąd II instancji podzielił rozważania faktyczne i prawne Sądu Rejonowego.

W skardze kasacyjnej uczestnik zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (jedn. tekst Dz. U. z 2012 r., poz. 1112), wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia w części jego dotyczącej.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną uczestnika wnioskodawca wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od uczestnika postępowania K. K. kosztów postępowania obejmujących również koszty zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowionego w art. 398⁹ k.p.c., w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występują przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania. Skarżący

uzasadnił potrzebę rozpoznania jego skargi wystąpieniem przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. to znaczy ujawnieniem się w sprawie istotnego zagadnienia prawnego ujętego w pytaniu czy w sytuacji, gdy zachodzą przesłanki do oddalenia wniosku o ogłoszeniu upadłości wyrażone w art. 12 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego, zarząd spółki może odpowiadać na podstawie art. 373 ust. 1 pkt. 1 tej ustawy za niezłożenie w ustawowym terminie wniosku o ogłoszenie upadłości. Zagadnienie, którego wyjaśnienie skarżący uważa za istotne nie spełnia wymaganych kryteriów. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne skarżący powinien wskazać wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia wniesionej skargi (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2012 r., II CSK 180/12, nie publ. poza bazą Lex 1230170). Wskazany problem musi mieć charakter rzeczywisty, a jego wyjaśnienie - być konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostawać w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) oraz z podstawą prawną wydania zaskarżonego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13, LEX nr 1375467). Tymczasem rozwiązanie problemu, który przedstawia skarżący w swej skardze, nie jest niezbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Uczestnik nie zarzuca uchybienia art. 12 prawa upadłościowego i naprawczego. W toku postępowania nie wykazał też okoliczności uzasadniających wzięcie tego przepisu pod rozwagę, zwłaszcza, że upadłość zarządzanej przez uczestników spółki została ogłoszona, a wielkość niezaspokojonych długów okazała się bardzo wysoka.

W konsekwencji Sąd Najwyższy uznał, że nie zachodzi przesłanka, którą skarżący uzasadnił potrzebę rozpatrzenia jego skargi.

Okoliczności sprawy nie wskazują także, aby zachodziły inne podstawy przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia tej skargi do rozpatrzenia.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego uzasadnia art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 520 § 3 k.p.c. Ich wysokość wynika z § 2 ust. 1 i 2, § 11 pkt 3 i § 13 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., 461).

aw

es